

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 3 เทศกาลปัสกา ปี C

(วันที่ 5 พฤษภาคม ค.ศ. 2019)

พี่น้องที่รัก บางคนอาจประหลาดใจหรือสงสัยว่า ทำไมพระเยซูเจ้าจึงทรงถามนักบุญเปโตรถึงสามครั้งว่าท่านรักพระองค์หรือไม่? ถ้าสามีถามภรรยาว่า **“คุณรักผมไหม?”** และภรรยาตอบว่า **“รัก”** สามีคนนั้นจะถามคำถามเดียวกันนี้อีกสองครั้งหรือเปล่า? ถ้าเขาทำเช่นนั้นจริง ภรรยาจะไม่คิดน้อยใจหรือว่าเขากำลังสงสัยหรือไม่แน่ใจในคำตอบของเธอ? ไม่ว่านักบุญเปโตรจะคิดอย่างไร พระเยซูเจ้าทรงถามท่านสามครั้งว่าท่านรักพระองค์ไหม? และเมื่อท่านยืนยันสามครั้งว่ารักพระองค์ พระองค์ทรงมอบภารกิจให้ท่านสามครั้งเช่นกัน ครั้งแรกพระองค์ทรงสั่งว่า **“จงเลี้ยงลูกแกะของเราเถิด”** (ยน 21:15) ครั้งที่สองพระองค์ตรัสว่า **“จงดูแลลูกแกะของเราเถิด”** (ยน 21:16) และครั้งที่สามพระองค์ทรงบอกว่า **“จงเลี้ยงดูแกะของเราเถิด”** (ยน 21:17) เราคงจำได้ในคืนที่พระเยซูเจ้าทรงถูกทรมานและถูกมอบแก่บรรดาคอตรของพระองค์ นักบุญเปโตรได้ปฏิเสธว่าไม่รู้จักพระองค์ถึงสามครั้ง เวลานี้พระองค์ทรงถามท่านสามครั้งเพื่อจะได้แน่ใจว่าท่านรักพระองค์จริงๆ และอย่างไรเงื่อนไข

ในภารกิจที่พระเยซูเจ้าทรงมอบหมายแก่นักบุญเปโตร เราสามารถมองเห็นความรักและความห่วงใยที่พระองค์ทรงมีต่อเราผู้เป็นฝูงแกะของพระองค์ได้อย่างชัดเจน นำสังเกตว่าเมื่อนักบุญเปโตร ยืนยันความรักที่ท่านมีต่อพระองค์ พระองค์ไม่ได้ทรงบอกให้ท่านคุกเข่าลงและนบัสการพระองค์ พระองค์ไม่ได้ทรงเรียกร้องสิ่งใดเพื่อพระองค์เอง แม้ว่าพระองค์ **“ทรงเป็นผู้สมควรได้รับพระอาณูภาพ ทรัพย์สินถาวร พระปรีชาญาณ พระพละานุภาพ พระเกียรติยศ พระสิริรุ่งโรจน์และคำถวายพระพร”** (วอ 5:12) จากสรรพสิ่งที่มีชีวิตทั้งในโลกนี้และบนสวรรค์ พระองค์ไม่ได้ทรงคิดถึงพระองค์เอง แต่ทรงคิดถึงเรา เพราะว่าพระองค์เสด็จมาในโลกนี้เพื่อความรอดพ้นของเรา พระองค์ทรงถวายพระองค์เองเป็นยัญบูชาเพื่อว่าโดยการสิ้นพระชนม์ พระองค์จะทรงทำลายความตาย และโดยการกลับคืนพระชนมชีพ พระองค์จะทรงทำให้ชีวิตที่มีมลทินเพราะบาปกำเนิดของเราได้รับการฟื้นฟูขึ้นใหม่

ในบทอ่านแรกวันนี้นักบุญเปโตรได้พิสูจน์ให้เห็นว่าพระเยซูเจ้าทรงเลือกคนไม่ผิด เพราะท่านและเพื่อนอัครสาวกคนอื่นไม่ได้ทำให้พระองค์ผิดหวัง ตรงกันข้ามพวกเขาได้ทุ่มเทสรรพกำลังและทุกสิ่งทุกอย่างที่มี แม้แต่ชีวิต เพื่อภารกิจแห่งการประกาศข่าวดี พวกเขาได้เทศน์สอนอย่างกล้าหาญในพระวิหารที่กรุงเยรูซาเล็ม เมื่อถูกจับกุมตัวและนำไปยังสภาชั้นเฮเดรินซึ่งเป็นสภาสูงสุดของชาวยิวในสมัยนั้น พวกเขาได้แสดงความรักที่มีต่อพระเยซูเจ้าด้วยการยืนยันต่อหน้าผู้นำศาสนาที่มาชุมนุมกันในวันนั้นว่า **“เราต้องเชื่อฟังพระเจ้ายิ่งกว่าเชื่อฟังมนุษย์”** (กจ 5:29) ไม่มี ความหวาดกลัว

หลงเหลือในตัวบรรดาอัครสาวกอีกต่อไป เมื่อรู้ว่า “**เจ้าแห่งชีวิต**” ทรงอยู่เคียงข้างพวกเขา พวกเขาพร้อมเผชิญหน้ากับทุกสิ่งแม้แต่ความตายเพื่อข่าวดีแห่งความรอดพ้นจะได้ถูกประกาศออกไป

ดังที่เราทราบจากกรุงเยรูซาเล็มนี้เองข่าวดีแห่งความรอดพ้นและความเชื่อได้แพร่กระจายไปทั่วโลกและถ่ายทอดมาถึงเราจนถึงทุกวันนี้ ปัจจุบันพระศาสนจักรยังคงสานต่อภารกิจที่พระเยซูเจ้าได้ทรงมอบหมายไว้ในความรับผิดชอบของนักบุญเปโตรและเพื่อนอัครสาวกต่อไป คำสั่งของพระองค์ที่ว่า “**จงเลี้ยงลูกแกะของเราเกิด**” (ยน 21:15) “**จงดูแลลูกแกะของเราเกิด**” (ยน 21:16) และ “**จงเลี้ยงดูแกะของเราเกิด**” (ยน 21:17) ยังคงก้องกังวานอยู่ในใจของผู้สืบตำแหน่งต่อจากบรรดาอัครสาวกและผู้ร่วมงานทั้งหลายของพวกเขาทุกคน งานแพร่ธรรมและงานเทศน์สอนยังคงดำเนินต่อไปอย่างไม่หยุดหย่อน เนื้อหาของข่าวดีและข้อความเชื่อยังคงเดิม อาจมีการปรับเปลี่ยนในเรื่องวิธีการ แนวทาง และเครื่องมือที่ใช้ในการป่าวประกาศ ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับยุคสมัยที่เปลี่ยนไปและเทคโนโลยีที่รับพัฒนาขึ้นเรื่อยๆ อย่างไม่มีวันสิ้นสุด

เครื่องมือที่โดดเด่นและยังคงเป็นอมตะอย่างหนึ่งที่พระศาสนจักรของเราใช้เพื่อสานต่อภารกิจดังกล่าวตั้งแต่เริ่มแรกคือ พิธีมิสซาหรือพิธีบูชาขอบพระคุณ พิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์นี้แบ่งออกเป็นสองภาค นั่นคือ ภาควจนพิธีกรรมและภาคศีลมหาสนิท อาศัยองค์ประกอบที่จำเป็นและขาดไม่ได้ทั้งสองภาคนี้อเอง “**พระศาสนจักรมิได้หยุดยั้งที่จะนำอาหารเลี้ยงชีวิตคริสตชนทั้งจากโต๊ะพระวาจาและจากโต๊ะพระกายพระคริสตเจ้าเสนอให้สัตบุรุษ**” (DV 21) ดังนั้น ทุกครั้งที่เรามาร่วมพิธีมิสซา ชีวิตฝ่ายจิตและความเชื่อของเราจะได้รับการหล่อเลี้ยงด้วยพระวาจาและศีลมหาสนิท ศีลศักดิ์สิทธิ์แห่งความรัก จะขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่ได้เพราะทั้งสองเป็นพลังกำลังแห่งความเชื่อและอาหารเลี้ยงวิญญาณของเรา

อาหารเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิตมนุษย์ ปราศจากอาหารร่างกายของเราไม่สามารถเจริญเติบโตได้และสุขภาพของเรามีแต่จะทรุดโทรมลงไปเรื่อยๆ อาหารนำความชื่นชมยินดีมาสู่ชีวิตของเรา สิ่งที่อาหารและเครื่องดื่มนำมาให้และทำเพื่อชีวิตฝ่ายกายของเรา ศีลมหาสนิทนำสิ่งนั้นมาให้และทำเพื่อชีวิตฝ่ายจิตของเราเช่นกัน พระเยซูเจ้าตรัสว่า “**จงเลี้ยงลูกแกะของเราเกิด**” (ยน 21:15) เพราะพระองค์ทรงทราบดีว่าเราแต่ละคนต้องการอาหารบำรุงเลี้ยงชีวิตฝ่ายจิตที่พระองค์ประทานแก่เราเมื่อเรารับศีลล้างบาป พระองค์ตรัสว่า “**จงเลี้ยงดูแกะของเราเกิด**” (ยน 21:17) เพราะพระองค์ทรงรู้ว่าเราแต่ละคนต้องการอาหารบำรุงเลี้ยงความเชื่อของเรา เพื่อว่าความเชื่อของเราจะเจริญเติบโตขึ้นเรื่อยๆ ไม่ใช่เป็นความเชื่อที่อ่อนแอหรือตายไปแล้ว และสิ่งที่พระกายและพระโลหิตของพระคริสตเจ้าทำเพื่อชีวิตฝ่ายจิตของเรา พระคัมภีร์ซึ่งเป็นพระวาจาของพระเจ้าทำเพื่อความเชื่อของเราเช่นกัน

พี่น้องที่รัก หลายครั้งพระศาสนจักรอาจดูเหมือนอ่อนแอไม่ต่างจากนักบุญเปโตรก่อนวันพระจิตเจ้าเสด็จมา แต่เมื่อได้รับพลังและการนำทางจากพระจิตเจ้าแล้ว พระศาสนจักรไม่เคยและจะไม่เคยล้มเหลวในการทำหน้าที่บำรุงเลี้ยงเราด้วยพระวาจาและศีลศักดิ์สิทธิ์ ด้วยเหตุนี้ เราจึงไม่ควรทำความผิดด้วยการปฏิเสธพระคริสตเจ้า หรือมองไม่เห็นคุณค่าหรือไม่ยอมรับอาหารฝ่ายจิตที่พระองค์ทรงนำเสนอแก่เราผ่านทางพระศาสนจักรในพิธีมิสซาทุกวันอาทิตย์เช่นกัน **ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**